

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115227081
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8115227081.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: I. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX I. XXX, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: Endepro, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Mlynské nivy 49,821 09 Bratislava 2, zast. RR Legal Corp s.r.o., Advokátska kancelária, Humennské námestie 4, 851 07 Bratislava, IČO: 46 789 634, o určenie úveru za bezúročný, bez poplatkov a neprijateľnosť zmluvnej podmienky, o pripustení späťvzatia žaloby v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 9C/435/2015 takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, z r u š u j e rozsudok súdu 1.inštancie č.k. 9C/435/2015-170 zo dňa 09.04.2018 a konanie z a s t a v u j e .

Stranám sporu nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom č.k. 9C/435/2015-170 zo dňa 09.04.2018 súd prvej inštancie I. určil, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 06.02.2015 uzavretej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom je bez úrokov a bez poplatkov. II. Určil, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX uzavretej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom dňa 06.02.2015 v znení: „Celkové náklady zákazníka podľa § 2 písm. g) zákona sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 11,20 % ročne zo sumy úveru, t. j. vo výške 181,98 Eur a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 243,72 Eur“ je v časti poplatku za garantovanú službu pre svoju neprijateľnosť neplatná. III. Určuje, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v zmluve o poskytnutí služby Komfort uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným k zmluve o úvere č. 611361176 dňa 06.02.2015 nachádzajúca sa v bode 1.2 v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1.1 zaplatí poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 922,25 Eur. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 100 pravidelných splátkach, a to v 99-tich týždenných splátkach vo výške 9,22 Eur a poslednú splátku vo výške 9,47 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva siedmy kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy. Celková odmena zohľadňuje odplatu pre poskytovateľa za to, že zákazník bude môcť odovzdávať sumu, ktorá má byť použitá na úhradu splátky spotrebiteľského úveru priamo v mieste, ktoré mu práve vyhovuje a poskytovateľ zabezpečí prevzatie tejto sumy a zodpovedajúcej úhrady splátky spotrebiteľského úveru, a to spôsobom podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“ je pre svoju neprijateľnosť neplatná. IV. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V. Vyslovil, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 7 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. k/ a f/, § 11 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 129/2010 Z.z., ust. § 53 ods. 1, 4 písm. v/, ods. 5, 11 Občianskeho zákonníka a ust. § 137 písm. c/, § 298 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.).

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že zastáva názor, že odmena za preberanie splátok úveru jednoznačne patrí do základu výpočtu pre RPMN a na základe uvedeného platí, že pri nezahrnutí sumy za hotovostný výber splátok do základu pre RPMN je táto určená nižšie, a teda v neprospech spotrebiteľa. Zároveň mal za to, že vyjadrenie konečnej splatnosti úveru v posudzovanej zmluve nie je dostatočné. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/257/2016. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom na obsahové nedostatky podstatných náležitostí zmluvy o úvere, ako aj z dôvodu nedostatočnosti skúmania bonity žalobcu ako dlžníka urobil záver, že úver je bez úrokov a bez poplatkov. Zároveň konštatoval, že spôsob splácania úveru je bežnou zmluvnou podmienkou zmluvy o poskytnutí úveru a oddelením týchto dvoch skutočností, teda úverovej zmluvy a spôsobu splácania úveru do navonok osobitných zmlúv nemožno znížiť ochranu spotrebiteľa, ktorá mu patrí podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a osobitných predpisov. Čo do ochrany slabšej zmluvnej strany, poukázal súd prvej inštancie na výstižné rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I. ÚS-3308/16, z ktorého citoval. Zároveň konštatoval, že ziskovosť dodávateľa nemôže byť bezbrehá, ale musí zodpovedať pravidlám primeranosti a slušnosti súkromnoprávných vzťahoch. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 251, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. V konaní plne úspešnému žalobcovi priznal súd nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanému. Z výroku rozsudku vyplýva, že o výške náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

4. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalovaný a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/ a h/ C.s.p. V celom rozsahu zotrval na svojich písomných podaniach s tým, že súd prvej inštancie sa s nimi nijako nevysporiadal, keďže na ne neposkytol žalovanému žiadne odpovede, pričom z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie takúto ambíciu ani nemal. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval žalovaný za nepredvídateľný, namietal nevykonanie dokazovania výsluchom žalobcu. Zároveň poukázal na protirečivosť napadnutého rozsudku s tým, že konštatoval, že súčasťou RPMN mala byť podľa súdu prvej inštancie aj odmena dojednaná v zmluve o poskytnutí služby komfort, avšak súd prvej inštancie v tom istom napadnutom rozsudku určil, že tá istá odmena dojednaná v zmluve o poskytnutí služby komfort je absolútne neplatná. Zároveň konštatoval vo vzťahu k neplatnosti pri synalagmatických kontraktach, že žalovaný a nepochybne ani žiadna iná osoba by nikdy nesúhlasila, že bude poskytovať žalobcovi služby a servis v súvislosti s garantovanou službou, či službou komfort zadarmo, t. j. na vlastné náklady a teda na vlastnú stratu. Tým by kúpnu zmluvu transformoval na zmluvu darovaciu a presne to súd prvej inštancie urobil aj v danom prípade. Žalovaný tvrdil, že žalobca ani súd prvej inštancie nepredložili jediný dôkaz, preto neexistuje žiaden dôvod ako dospieť k záveru, že odmena dobrovoľnej doplnkovej služby komfort poskytovanej na základe zmluvy o poskytnutí služby komfort by mala v danom prípade vstúpiť do výpočtu RPMN. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti, považuje žalovaný v adhéznej zmluve o spotrebiteľskom úvere používanej žalovaným za dostatočnú. V tejto súvislosti s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/257/2016 mal za to, že sa úplne stráca význam dvojinštančnosti a zavádza sa tiež priamy precedenčný systém, pričom si súd prvej inštancie z neznámych dôvodoch nevybral žiadne rozhodnutie najvyšších súdnych autorít, ale jedno uznesenie krajského súdu. Čo do bonity, poukázal žalovaný na to, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľských úver. Tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy. Súd prvej inštancie založil do súdneho spisu aj tzv. zákaznícku kartu, z ktorej jasne vyplýva, že žalovaný skúmal tak príjmovú, ako aj výdavkovú zložku žalobcu a to na základe ním predložených písomných listín. Zároveň čo do výroku II. namietal žalovaný, že súd prvej inštancie presne neuviedol neprijateľnú podmienku, ale len uchýlil sa k akémusi odkazu na neprijateľnú podmienku. Zároveň žalovaný namietal, že argumentačné východisko súdu prvej inštancie o tom, že poplatok za garantovanú službu nemôže byť závislý od výšky poskytnutého úveru je nesprávny a javí sa, že s týmto predmetom súd prvej inštancie sa vôbec neoboznámil, keďže je úplne zrejmé, že čím je vyšší spotrebiteľský úver, tak je tým aj vyššie riziko pre žalovaného. Zároveň uviedol, že poplatok za garantovanú službu bol jediný poplatok, ktorý mal žalobca podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere uhradiť žalovanému. V tejto súvislosti poukázal na právoplatný rozsudok Okresného súdu Martin z 19.01.2015 sp.zn. 15C/244/2014 a z neho citoval. Čo sa týka dojednania odmeny v zmluve o poskytnutí služby Komfort, konštatoval, že sa nejedná o žiadny poplatok, ale o odmenu, pretože jej zmyslom nie je pokryť len vecné náklady dodávateľa, ale zabezpečiť mu aj primeraný zisk, čo je základný rozdiel oproti

poplatku. Čo do trov konania, poukázal žalovaný na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6MCdo/5/2013 zo dňa 19.03.2014 a na zásadu účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva. Zároveň konštatoval, že primeranosť súvisí s rozumnosťou v práve, ktorá je chápaná ako vyhľadávanie praktickej rovnováhy v rámci aplikácie práva. Preto navrhol rozsudok v prvom, druhom a treťom výroku zmeniť tak, že sa žaloba zamietá, v piatom výroku tak, že žalovanému sa priznáva náhrada trov konania vo výške 100 %. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

5. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý čo do odôvodnenia rozsudku poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 07. 07. 2009 sp. zn. III. ÚS 199/09. Zároveň na uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006 III. ÚS 188/06 a na závery Európskej komisie čo do Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/2009/ES, Smernice č. 93/13/EHS, Smernice Rady č. 87/102/EEC a poukázal aj na závery Slovenskej republiky v prejudiciálnom konaní na Súdnom dvore EÚ C-372/14 a písomné vyjadrenie zo dňa 10.11.2014 podané prostredníctvom Kancelárie zástupcu Slovenskej republiky pred súdmi Európskej únie. Navrhol rozsudok potvrdiť a uplatnil si trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalovaný. Zotrval na podanom odvolaní proti napadnutému rozsudku vzhľadom na to, že žalobca nereagoval vo svojom vyjadrení k odvolaniu na nič zo samotného odvolania. Z hľadiska vecných výhrad žalovaný zotrval na podrobnom zdôvodnení, ktoré prezentoval v odvolaní a navrhol rozhodnúť v intenciách odvolania žalovaného proti napadnutému rozsudku.

7. Podaním zo dňa 27.07.2018 zobral žalobca žalobu späť z dôvodu, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená mimosúdna dohoda o urovnaní. Preto žiadal postupom podľa ust. § 370 ods.1 C.s.p. pripustiť späťvzatie žaloby, zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a konanie zastaviť. Tým istým podaním zobral späť aj odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 9C/435/2015-177 zo dňa 11.05.2018.

8. Podaním doručeným Krajskému súdu v Prešove dňa 16.08.2018 vyjadril žalovaný súhlas so späťvzatím žaloby v súlade s uzatvorenou dohodou o urovnaní sporu. V nadväznosti na to žiadal, aby odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby, zastavil konanie, zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 09.04.2018 č.k. 9C/435/2015-170 a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal náhradu trov konania. Zároveň navrhol zrušiť neodkladné opatrenie nariadené v tejto veci.

9. Podľa ustanovenia § 370 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.), ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

10. V prípade, že pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie dôjde súdu podanie označené ako späťvzatie žaloby, je odvolací súd oprávnený skúmať len to, či takýto prejav vôle urobil ten, kto predtým žalobu podal (žalobca), či z hľadiska obsahu sa jedná skutočne o späťvzatie žaloby a či späťvzatie výslovne nenamieta žalovaný. Pokiaľ sú tieto podmienky splnené, odvolací súd späťvzatie pripustí, rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší a konanie zastaví.

11. Vzhľadom na to, že žalobu vzal späť žalobca, ktorý ju podal, z obsahu jeho podania nepochybne vyplýva, že sa jedná o späťvzatie žaloby a žalovaný so späťvzatím žaloby vyjadril súhlas, odvolací súd konštatuje, že v danom prípade boli splnené všetky vyššie uvedené podmienky.

12. Preto odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 9C/435/2015-170 zo dňa 09.04.2018 a konanie zastavil.

13. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods.1 C.s.p. v spojení s ust. § 256 ods.1 C.s.p., podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. K zastaveniu konania došlo z dôvodu uzatvorenia dohody o urovnaní medzi stranami sporu.

Tak žalobca, ako aj žalovaný navrhli, aby odvolací súd stranám sporu náhradu trov konania nepriznal. Preto odvolací súd rozhodol, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.